

UWAGI DO PROJEKTU ZAWARTEGO W DRUKU NR 776 ORAZ OPINII NA JEGO TEMAT (W SKRÓCIE)

Niniejszym, chciałbym obecnie zwrócić uwagę tylko na najważniejsze aspekty, w odniesieniu do interesu dziecka, do spojrzenia przez prymat czego zobowiązuje Parlament art. 3 ust. 1 Konwencji o Prawach Dziecka oraz art. 9, art. 72 ust. 1 i art. 68 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

1) Zawarte w projekcie propozycje zmian mających doprowadzić penalizacji uniemożliwiania lub utrudniania kontaktu z dzieckiem, w proponowanym brzmieniu art. 244 c Kodeksu karnego - są spojrzeniem z punktu widzenia interesu rodzica, co nie zawsze jest zgodne, a czasami nawet wyraźnie sprzeczne z interesem dziecka. Te zmiany mogą zagrozić zdrowiu i życiu dziecka. Ponadto takie działania są niewskazane w odniesieniu do terapii.

2) W związku z niepełnym powołaniem się przez wnioskodawców, w uzasadnieniu projektu - na jedną z moich publikacji, chciałbym podkreślić, że negatywnych efektów alienacji rodzicielskiej, będącej zespołem świadomych lub nieświadomych zachowań, prowadzących do występowania zaburzeń w pozytywnej relacji i więzi dziecka, co najmniej z jednym z rodziców - nie da się przedstawić w postaci jednoznacznego syndromu lub zespołu, gdyż jej skutki mogą być różne i występować w różnym stopniu nasilenia. Sprawcami alienacji rodzicielskiej mogą być nie tylko jeden albo oboje rodziców. Również jeden albo oboje rodziców wraz ze swoim dzieckiem mogą być jej ofiarami, np. ze strony dziadków dziecka lub ze strony innych jego rzeczywistych opiekunów. Problem zarazem wspomaga niewłaściwa konstrukcja i funkcjonowanie prawa. Zagadnienie alienacji rodzicielskiej i jej różnorodnych negatywnych skutków zostało szeroko przedstawione podczas seminaryjnego posiedzenia Komisji Rodziny i Polityki Społecznej Senatu RP, 27 maja 2014 roku, a w jeszcze w szerszym zakresie problem omawiam - w publikacji: *Dziecko, rodzic i rozwód oraz alienacja rodzicielska*, w tym – w odniesieniu do tego posiedzenia.

Alienacja rodzicielska nie jest konfliktem, a przemocą. Jednakże tylko niektóre jej obszary mogą być rozważane – jako znęcanie psychiczne. Przedstawienie przemocy, jaką jest alienacja rodzicielska - jako konfliktu rodzicielskiego, który może chociaż nie musi jej towarzyszyć – jest błędem w doktrynie prawa, zniekształca obraz problemu oraz prowadzi do przedstawiania jednego lub obojga rodziców, będących wraz ze swoim dzieckiem jej ofiarami – jako osoby współwinnej lub osób współwinnych problemów dziecka. Ta sytuacja skutkuje pozostawianiem dziecka pod opieką sprawcy wobec niego tego rodzaju przemocy i prowadzi do rzeczywistego bagatelizowania problemu, w praktyce sądowniczej i społecznej.

Uprzejmie proszę o dokonanie adekwatnej korekty w uzasadnieniu wniosku, zawartego w Druku nr 776 - w odniesieniu do mojej publikacji.

3) Odnosząc się do propozycji zmian w prawie, w kierunku wprowadzenia opieki, a właściwie pieczy naprzemiennej, w proponowanym brzmieniu art. 58 § 1a k.r.o. należy uwzględnić nie tylko, że nie można jej stosować w każdym przypadku ale także fakt, że wysoki stopień subiektywizacji przepisów k.r.o. w tym obszarze wraz z brakiem

adekwatnych regulacji prawnych, dotyczących działań motywacyjnych, terapeutycznych i edukacyjnych - może wpływać na poszerzenie się nieprawidłowości w obszarze regulacji opieki nad dzieckiem w rodzinach rozbitych, stanowiącym nieformalne prawo zwyczajowe.

4) W mojej ocenie istotne wady zawiera także proponowane brzmienie art. 97 § 3 K. r. o..

05.06.2018

M W